2026/2047

15.9.2026

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/2047

z dnia 14 września 2026 r.

przedłużające następczy (wsteczny) nadzór unijny nad przywozem etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu ([1]), w szczególności jego art. 10,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich ([2]), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem ds. Środków Ochronnych i Wspólnych Reguł Wywozu,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) 2015/478 nadzór unijny może zostać wprowadzony w przypadku, gdy tendencja w przywozie danego produktu grozi spowodowaniem szkody dla producentów unijnych oraz gdy wymaga tego interes Unii. W art. 7 rozporządzenia (UE) 2015/755 umożliwiono wprowadzenie nadzoru, jeżeli wymaga tego interes Unii. Nadzór następczy (wsteczny), wymagający od każdego państwa członkowskiego przekazywania Komisji Europejskiej danych dotyczących przywozu krótko po faktycznym przywozie, może zostać wprowadzony na mocy obu rozporządzeń, odpowiednio zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. a).

(2) Należy przypomnieć, że nadzór następczy (wsteczny) dotyczący przywozu etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych („bioetanolu") wprowadzono po raz pierwszy w listopadzie 2020 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/1628 ([3]). Rozporządzeniem tym wprowadzono pewne kody TARIC na okres jednego roku.

(3) Rozporządzenie (UE) 2020/1628 wygasło dnia 4 listopada 2021 r., w związku z czym kody TARIC uległy dezaktywacji w systemie celnym. Następnie rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/1777 ([4]) ponownie wprowadzono na okres trzech lat następczy (wsteczny) nadzór unijny nad przywozem bioetanolu.

(4) Z informacji, którymi dysponuje Komisja, wynika, że przywóz etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych ponownie wzrósł w ostatnich latach, a od czasu wprowadzenia poprzedniego rozporządzenia – w znacznych ilościach.

(5) Wielkość przywozu bioetanolu paliwowego ze wszystkich źródeł stale rosła z 621 954 ton w 2023 r. do 967 354 ton w 2025 r., co stanowi wzrost o 55 %. Stany Zjednoczone są zdecydowanie największym państwem wywozu – odpowiadały za 44 % całkowitego przywozu bioetanolu w 2025 r. – a następnie są to Kanada, Ukraina i Zjednoczone Królestwo.

(6) W tym samym okresie wywóz z Brazylii do UE wzrósł z 25 000 ton w 2023 r. do 46 000 ton w 2025 r. Wielkość ta jest jednak nadal dość ograniczona w porównaniu z wywozem ze Stanów Zjednoczonych, który wzrósł z 114 000 ton w 2023 r. do 423 000 ton w 2025 r.

([1]) Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/478/oj.
([2]) Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/755/oj.
([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1628 z dnia 3 listopada 2020 r. wprowadzające następczy (wsteczny) nadzór unijny nad przywozem etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 366 z 4.11.2020, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1628/oj).
([4]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1777 z dnia 14 września 2023 r. wprowadzające następczy (wsteczny) nadzór unijny nad przywozem etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 228 z 15.9.2023, s. 247, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1777/oj).

(7) Rynek unijny jest atrakcyjny ze względu na panujące na nim wysokie ceny i rosnący popyt, utrzymywane dzięki ramom regulacyjnym, których trzon stanowią dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 ([5]) i dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 ([6]).

(8) Cena importowa nadal spadała, przy czym średnia cena importowa spadła z 1 014 EUR/t w 2023 r. do 816 EUR/t w 2025 r., co stanowi spadek o 19 %. Spadek ten jest w dużej mierze spowodowany znacznym spadkiem ceny importowej z USA, która również spadła o 19 % w latach 2024–2025 (z 932 EUR/t do 752 EUR/t) i tym samym pozostała na poziomie o około 16 % niższym od unijnej ceny sprzedaży.

(9) Ponadto ePURE – organizacja reprezentująca europejski przemysł etanolu ze źródeł odnawialnych – przypuszcza, że główne państwa wywozu, takie jak Stany Zjednoczony czy Brazylia, dysponują znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi. Same Stany Zjednoczone dysponują wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi około 12,5 mln ton, co stanowi ponad dwukrotność konsumpcji w Unii, która w 2025 r. wyniosła około 5 mln ton. Brazylia dysponuje wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi około 16 mln ton, co stanowi ponad trzykrotność wielkości konsumpcji w Unii w 2025 r. (szczegółowe informacje znajdują się w tabeli 1).

(10) Ponadto, jak przedstawiono w poniższej tabeli 1, Stany Zjednoczone i Brazylia dysponują nadwyżką mocy produkcyjnych, która mogłaby zostać ostatecznie i szybko skierowana na dowolne docelowe rynki eksportowe. Konsumpcja w UE wynosi około 4,9 mln ton, a producenci w Stanach Zjednoczonych i Brazylii dysponują łączną nadwyżką mocy produkcyjnych wynoszącą 28,3 mln ton, która mogłaby zostać przeznaczona na wywóz, co pozwoliłoby zatem wielokrotnie zaspokoić popyt w Unii.

Tabela 1

Moce produkcyjne w stosunku do konsumpcji krajowej w 2025 r.

Rok 2025 (w tonach)	Stany Zjednoczone	Brazylia	UE
Moce produkcyjne	55 534 767	44 790 055	5 319 898
Konsumpcja krajowa	43 109 806	28 808 208	4 987 906 ([7])
Nadwyżka mocy produkcyjnych	**12 424 961**	**15 981 847**	**331 992**

(11) Utrzymująca się i pogłębiająca się różnica cenowa między bioetanolem przywożonym a bioetanolem produkowanym w Unii wywierała presję, co doprowadziło do spadku unijnych cen sprzedaży o 21 % w latach 2023–2025. Wzrost przywozu zbiega się w czasie ze spadkiem o 5 % udziału w rynku posiadanego przez przemysł Unii. Udział producentów unijnych w rynku zmniejszył się z 86 % w 2023 r. do 81 % w 2025 r. Zamiast czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii, przemysł Unii stracił pewien udział w rynku w okresie badanym, co wyraźnie pokazuje, że przywóz do UE przeniknął na rynek unijny ze szkodą dla przemysłu Unii.

(12) Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez przemysł Unii szereg wskaźników gospodarczych od 2023 r. pogarsza się, co wskazuje na oznaki szkody poniesionej przez objętych próbą producentów unijnych, w szczególności jeśli chodzi o:

— udział w rynku (spadek o 6 %)

— stopień wykorzystania mocy produkcyjnych (spadek o 1 %)

— wartość sprzedaży unijnej (spadek o 18 %),

— ceny sprzedaży w Unii (spadek o 21 %),

— rentowność (spadek o 22 %).

([5]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj).

([6]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz.U. L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

([7]) W 2025 r. produkcja unijna wyniosła 4 498 816 ton.

(13) W interesie Unii leży zatem, aby przywóz bioetanolu nadal podlegał następczemu (wstecznemu) nadzorowi unijnemu w celu dostarczania informacji statystycznych, zanim nie zostaną opracowane oficjalne statystyki dotyczące przywozu. Dane z nadzoru umożliwiają dokładniejsze monitorowanie wszelkich dalszych zmian w przepływach handlowych i ich ewentualnego oddziaływania. Szybka dostępność danych dotyczących handlu jest konieczna, aby móc skutecznie reagować na problem dużej wrażliwości unijnego rynku bioetanolu i wykrywać nagłe zmiany na rynku światowym.

(14) Ponieważ etanol paliwowy może być klasyfikowany do różnych pozycji CN obejmujących inne produkty, stworzono specjalne kody TARIC w celu zapewnienia odpowiedniego monitorowania ograniczonego wyłącznie do odpowiednich rodzajów produktów. Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/1777, które wygaśnie we wrześniu 2026 r., zakres nadzoru następczego (wstecznego) obejmuje rodzaje produktów wymienione w załączniku do tego rozporządzenia.

(15) Aby umożliwić właściwe monitorowanie tendencji przywozu oraz uniknąć dezaktywacji odpowiednich kodów TARIC, należy przedłużyć nadzór następczy (wsteczny) na kolejny okres trzech lat,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Przywóz etanolu paliwowego ze źródeł odnawialnych wymienionego w załączniku do niniejszego rozporządzenia nadal podlega następczemu (wstecznemu) nadzorowi unijnemu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/478 i rozporządzeniem (UE) 2015/755.

2. Klasyfikacja rodzajów produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, zapewniająca ciągłość z poprzednim rozporządzeniem, opiera się na TARIC. Pochodzenie rodzajów produktów objętych niniejszym rozporządzeniem ustala się zgodnie z art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ([8]).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 września 2026 r. i pozostaje w mocy przez trzy lata do dnia 15 września 2029 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 września 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

ZAŁĄCZNIK

Wykaz rodzajów produktów podlegających następczemu (wstecznemu) nadzorowi unijnemu

Produktem podlegającym następczemu (wstecznemu) nadzorowi jest etanol paliwowy ze źródeł odnawialnych, tj. alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), skażony lub nieskażony, z wyłączeniem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376, ale z uwzględnieniem alkoholu etylowego produkowanego z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) w mieszankach z benzyną o zawartości alkoholu etylowego ponad 10 % (v/v), przeznaczony do użycia jako paliwo. Produkt podlegający nadzorowi obejmuje również alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) zawarty w eterze etylo-tert-butylowym (ETBE).

Zakres produktu jest ograniczony wyłącznie do etanolu ze źródeł odnawialnych wykorzystywanego do celów paliwowych. W związku z tym etanol syntetyczny i etanol ze źródeł odnawialnych przeznaczone do zastosowań innych niż paliwowe, tj. do zastosowań przemysłowych i do napojów, nie są objęte niniejszym wykazem.

Produkt podlegający nadzorowi jest obecnie klasyfikowany do następujących kodów CN i TARIC:

Kody CN	Rozszerzenia kodów TARIC
ex 2207 10 00	11
ex 2207 20 00	11
ex 2208 90 99	11
ex 2710 12 21	20
ex 2710 12 25	10
ex 2710 12 31	10
ex 2710 12 41	10
ex 2710 12 45	10
ex 2710 12 49	10
ex 2710 12 50	10
ex 2710 12 70	10
ex 2710 12 90	10
ex 2909 19 10	10
ex 3814 00 10	10
ex 3814 00 90	70
ex 3820 00 00	10
ex 3824 99 92	66